

ἀπὸ τὰ / χέρια τοῦ μαστρο Γεώργιου ἐδῶ ἐνμπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα
καὶ εἰς τοὺς κά / τωθεν ἀξιόπιστους μαρτύρους καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξε-
πληρωμένος εἰς τὸ αὐτὸν / σπίτιν καὶ κοπριά. "Αν ἴσως καὶ ἀπομείνου ἀπάνω του
καὶ ἀνίσως καὶ ἤθελε εὐρεθῇ κανεῖς νὰ / σκανταλίσην ἢ νὰ συνεχίσην τὸν αὐτὸν
μάστρο Γεώργιου εἰς τὸν αὐτὸν σπίτιν καὶ κοπριά ὁμπλ / γάρεται ὁ αὐτὸς καρακὺ-
ρης ὁ Νικολὸς καὶ τὰ καλὰ του νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς / πᾶσαν ἐναντίο
καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας γραφῆς βάζου καὶ
ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος. Ἀκόμα καὶ τοῦτον ὅτιν ἂν
ἴσως καὶ ἤθε / λε τύχην κανεῖς ἀπὸ κολληταράνους νὰ σκανταλίσην ἢ νὰ γυρέψην
νὰ τὰ πάρην νὰ δώνην καὶ τίς ὅξο / δεσ ὅπου ἤθελε κάμει ὁ αὐτὸς μάστρο Γεώργιος
εἰς τὸ αὐτὸν σπίτιν καὶ κοπριά.—

/ —ὁ σακελλάριος Ναξίας Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάκης μάρτυρας ὡς ἄνωθι.

/ —Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας ὡς ἄνωθε— —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

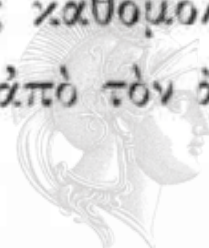
64

Κουντουβερνία

φ. 40^v, 41^r

/ Φ 37

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου πρώτην
κατὰ τὸ παλαιὸν [.....] / ἐδῶ παρὸν τὰ κάτωθε γεγραμμένα μέρην ἡγουν ὁ πανευ-
λαβέστατος ἀφέντης πρὲ Δημ[ήτρης Βέγιας] / καὶ ὁ πατέρας του ὁ μισερ Ντομε-
νέος Βέγιας καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Ἀντρέας Ξενάκης [καὶ ποιοῦ] / σιν εἰσὲ
συνίβασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς καὶ δίδειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης πρὲ Δημήτρης τοῦ
εἰρη / μένου κύρ Ἀντρέα ἓνα κομμάτιν ἀμπέλιο μὲ ἐλιές καὶ συκιές μέσαν καὶ μὲ
τῇ ληνὸν του εὐρισκό / μενον εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῶν Ζιργίω σύνμπλιο τοῦ Γεωργάκη
Δέτζην καὶ Γεώργην Ξενάκη καὶ ἓνα / μὲ τὸν ἀνμπέλι ὅπου φυτεύειν τὴν σήμερον
ὁ αὐτὸς ἄνωθεν Ἀνδρέας ποὺ ἔχειν παντοτινὸν μὲ τὸν / ἄνωθεν μισερ Ντομένεγον
τὸ ὅποιο ἄνωθεν ἀμπέλιο του τὸ παντικιάζειν ὁ ἀφέντης πρὲ Δημή / τρης διὰ ρεά-
λια πέντε ἦτοιν νούμερο 5/ εἰς τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ εἰρημένου πραμάτου κα-
θὼς / ἐσιαστήκασιν ἀναμεταξύν τος τὰ ὅποια πέντε ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ ἐνὸς τε-
ταρτίου τοῦ αὐτοῦ / ἀμπελιοῦ καθὼς ἐσυνφωνήσασιν ἀναμεταξύν τος καθομολογᾷ
ὁ εἰρημένος ἀφέντης πρὲ / Δημήτρης πὼς τὰ ἔλαβε εἰς τὰς χεῖρας του ἀπὸ τὸν ἄνω-

θεν κουτουβερνάρην του τὸν κύρ Ἀνδρέ / α καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ σατισφά-
δος εἰς τὸ αὐτὸν ἓνα τετάρτιν τοῦ εἰρημένου πραμάτου / κάνοντας καὶ κοντετζιόνε
οἱ ἄνωθεν ἀφέντης παπὰς καὶ ὁ πατέρας του ὁ μισέρ Τομενέος καὶ ὁ αὐτὸς / ἄνω λε-
γόμενος κύρ Ἀνδρέας ὁ κοπιαστής ὅτιν τὸ αὐτὸ πρᾶμα τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ καὶ
τὸ πρᾶ / μα τοῦ μισέρ Ντομενέου ὁποῦ τῶχειν πρὸ καιροῦ παντικιασμένον νὰ χαλά-
σῃν τὸν τράφον ὁ / ποῦ εἶναι εἰς τὴν μέσῃν τῶν αὐτινῶν δύο πραμάτων νὰ τὸ κάμη
ἓνας καθὼς ἤτονε καὶ ἀπὸ / ἔκπαλαι ὅπου λέσιν πῶς ἤτονε ἓνα προμετάροντας ὁ
αὐτὸς κοπιαστής νὰ τὸ κά / νη ὅλο τὸ πρᾶμα καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα καὶ νὰ τὸ δου-
λεύῃν καλὰ νὰ τὸ καλλιεργᾷ εἰ σέ / ὅλους του τὶς καμάτους νὰ τὸ καταβολεύῃν καὶ
νὰ τὸ φυτέψῃν ὅλο ὁποῦ γίνεται ἀμπέλι νὰ τὸ / κυβερνᾷ καὶ νὰ τὸ τραφοκοπᾷ κατὰ
τὴν τάξιν καὶ νὰ τὸ κρατῇν πάντα ἀπαντημένον χει / μῶνα καὶ καλοκαίριν καὶ σέ
ὅ,τιν νιτράδα ἤθελε ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον ἀπὸ / τὸ ἀμπέλιν ὡσὰν καὶ
ἀπὸ δένδρα νὰ μοιράζεται εἰς τὴ μέσῃν ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέ / ναν ἱκανος νὰ
παίρνῃν ὁ κοπιαστής τὴν ἑμισὴν νιτράδα καὶ τὴν ἄλλῃ ἑμισὴν νὰ τὴν ἐ / μοιράζουσιν
ἀφέντης ὁ πρὲ Δημήτρης μὲ τὸν μπατέραν του τὸ μισέρ Ντομενέο καὶ μὲ τὴ μη/-
τέραν του ἡγου νὰ τὴν τρώγῃν τὸ αὐτὸν ἀντρόϊνον τὴν ἑμισὴν νιτράδα ἕως φόρου
ζωῆς τος / καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος νὰ εἶναι ὅλο τοῦ ἄνωθεν υἱοῦν τος τοῦ ἀφέντη
πρὲ Δημήτρη. Καὶ / πάλιν ἀποθανόντας τοῦ αὐτοῦ ἀφέντην πρὲ Δημήτρη νὰ πη-
γαίνῃν τὸ εἰρημένον πρᾶ / μα εἰς τὰ χέρια τῶν ἀδελφιῶν του τοῦ ἀφέντη πρὲ Δημή-
τρη καὶ νὰ εἶναι κρατημέ / νος ὁ αὐτὸς κοπιαστής νὰ φέρῃν τὴν μπάρτε τῆς νι-
τράδας τοῦ αὐτοῦ πραμάτου / εἰς τὰ σπίτια τῶν ἄνωθεν νοικοκύροι καὶ κάνοντάς
τον καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα μὲ τοὺς / ἄνωθεν πάτους ποῦ προμετάρειν νὰ τὸ ἔχου
αὐτοῖν καὶ οἱ διάδοχοίν τος παιδίω παιδιῶν τος / αἰωνίως. Εἰ δὲ καὶ δὲν ἤθελε τὸ
κάνει καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα ὡς προμετάρειν καὶ ἤθελε κα / κογίνεται τὸ πρᾶμα νὰ
βάξου δύο γεωργοὺς καὶ νοικοκυροὺς νὰ τὸ θεωροῦσιν καὶ ἂν τῶχῃν / κακὰ κυβερνη-
μένον καὶ κακὰ δουλεμένον καὶ ἀνοικοκύρευτον νὰ πριτάρεται ἀπὸ μὲ / [.....] καὶ
νὰ χάνῃν καὶ τοὺς κόπους του. Εἰ δὲ καὶ κἀνῃ τον ὡς προμετάρειν αὐτὸς καὶ οἱ δια-
δό / [χοι του] νὰ τῶχου πάντα αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμη λέσιν πῶς εἰς τὸ παντί-
κιν ὁποῦ ἔχειν / καμωμένον πρωτύτερον μὲ τὸ μισέρ Ντομενέο εἰς τὸ ἄλλο ἑμισὸ
πρᾶμα ὁποῦ λέγειν νὰ κά / μη τῶρι ἓνα ἐγράφασιν ὅτιν νὰ κάμη καὶ ληνὸ τῶριν
ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔχῃν τὸ ἄλλο πρᾶ / μα τὸ εἰρημένον ποῦ παίρνει τῶρα ληνὸν μέσαν
λέσιν νὰ μὴν τὴ γυρεύῃν νὰ τὴν κά / νη ἐκεῖν μόνον τὴ παλιὰ ληνὸ ὁποῦ εἶναι μέσα
στὸ πρᾶμα τοῦ ἀφέντην πρὲ Δημή / τρην νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κοπιαστής
νὰ τὴν ἐφτιάσῃν καὶ νὰ τὴν κυβερνήσῃν / νὰ βάνου τὰ σταφύλια καὶ τῶν ἐδυονῶ
πάρτων μέσαν νὰ κυβερνοῦνται καὶ ἀκόμη καὶ ὅ,τιν κο / ντετζιόνες ἔχῃν εἰς τὸ πρῶ-
τον παντίκιν τοῦ μισέρ Ντομενέου νὰ τὶς κἀνῃ ὅλες ἐξόχως / τὴ ληνὸν νὰ μὴν τὴν

ἐκάνην παρὰ ὡς ἄνωθεν γράφων εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένον / οἱ μερίδες ἔμεινα
 κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους / οἱ ὅποιοι
 γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς βάνοντας καὶ κοντάνα τῆς ἀφεντίας ρεάλια /
 δέκα ἦτοιν 10/, ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται ἐπὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων—
 / Παντελέος Σουμαρίπας μάρτυρας στᾶνωθε.
 / —Ἀντώνης Λετάκης μάρτυρας— — —
 / —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

65

Κουντουβερνία

φ. 41^Γ-v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 2/ τὴν
 σήμερον / ὁ ἀφέντης Θεοφύλακτος Διασίτης ἔπεσεν εἰσὲ συνμπίβασιν κουντου-
 βερνί / ας παντοτινῆς με τὸν μαστρὸ Γεωργινὸν τοῦ Γιακουμῆ καὶ δίνει του ὁ ἀφέ-
 ντης Θε / οφύλακτος τοῦ μαστρο Γεωργίου τρεῖς πάρτες χωράφια μέσαν εἰς τὸν
 τόπον του στῆ / Στελίδα σύνμπλια τοῦ ἴδιου μαστρὸ Γεωργίου τοῦ χωραφίου ποῦ
 ἔχειν με τὸν ἱ / διο ἀφέντη Διασίτην καὶ αὐτὸν παντοτινὸ τὰ ὅποια ἄνωθεν τρεῖ χω-
 ράφια ὄνο / ματίζεται τὸ ἓνα τῆς Καράντενας καὶ τὸ ἄλλο ποῦκανε ὁ Μπελιτζάκης
 καὶ τὸ ἄλλο / ποῦκανε ὁ Γεώργης Κοντοσταύλος καὶ εἶναι καὶ τὰ τρία μαζὺν τὰ
 ὅποια τοῦ / τὰ δίνειν ὡς εἶπαμε παντοτινὰ παιδίῳ παιδιῶν τος καὶ διὰ πληρωμὴν τοῦ
 παν / τικίου τοῦ ἔδωσεν ρεάλια τρία ἦτοιν νούμερο 3/ καὶ ὁμολογᾷ ὁ εἰρημένος ἀφέν-
 τής / Θεόφιλος πὼς τὰ ἔλαβεν τὰ αὐτὰ τρία ρεάλια τοῦ παντικίου ἀπὸ τὸν / ἄνωθεν
 μαστρο Γεώργιο καὶ εἰς τὴν νιτράδα ποῦ ἤθελε ξαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς / νὰ κά-
 μου τὰ αὐτὰ χωράφια ἀπὸ τὸ χειμωνικὸν νὰ γίνεται τέσσερα μερδι[κὰ] / νὰ παίρνη
 ἀφέντης ὁ Θεοφύλακτος τὸ ἓνα μερδικὸν καὶ τὰ τρία ὁ μαστρὸ Γεώρ / γιος κατὰ τὴν
 τάξιν καθὼς εἶναι καὶ οἱ ἄλλες πάρτες. "Οθεν εἰς βεβαίωσ[ιν] / ἀπογράφειν καὶ ὁ
 ἴδιος ἀφέντης Διασίτης ὑπὸ χειρὸς του καὶ ἀξιόπιστοιν [μάρτυρες] / λέγωντας καὶ
 τοῦτον ὅτιν ἂν ἴσως καὶ ἤθελε τύχειν κανεῖς νὰ διασεῖσιν πείραξιν τοῦ μ[αστρὸ
 Γεωρ] / γίου ἢ νὰ γυρέψην δικαιώματα διὰ τὰ αὐτὰ χωράφια ὁμπλιγάρεται [.....]
 / νος ἀφέντη τὸ πὼς νὰ τὴν νέδιαφεντεύην εἰς πᾶσα ἐναντίο καὶ τὰ ἐξῆς.
 / —Θεόφιλος Διασίτης στέργω τὰ ἄνωθε—
 / —Νικόλαος Δροσᾶς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—
 / —Στεφανῆς Λεμονίτη μάρτυρας ὡς ἄνωθε.
 / —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

